10/07/2024

Дочек мироточиве иконе Пресвете Богородице „Умекшање злих срца“ у подгоричком Саборном храму

У уторак, 9. јула 2024. године у 8 часова у Саборни храм Христовог Васкрсења у Подгорици, стигла је чудотворна мироточива икона Пресвете Богородице ,,Умекшање злих срца“, у наставку је одслужена Света Литургија којом је предстојао протојерej Никола Пејовић, старјешина Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици. Проти Николи саслуживали су протојерej Миладин Кнежевић, јерej Велимир Бугарин, као и ђакон Ведран Грмуша.

Током Свете Литургије свима сабранима обратио се началствујући протојерej Никола Пејовић, који се у уводном дијелу пастирског слова осврнуо на прошлогодишњи долазак чудотворен и мироточиве иконе Пресвете Богородице истичући да је њена посјета излила на све који су се њом сусрели велику и богату милост:

,,Ово литургијско сабрање испуњено је још већом радошћу, јер је у њему и

видљиви сусрет са Пресветом Богородицом, која нас је походила и прошле године, и излила на нас велику и богату милост која ево и овог јутра мироточећи показује да одговара на ту нашу љубав, својом љубављу, опет и опет дајући нам тај предукус мириса Царства Небеског, показујући да је заиста она престо Бога Небеског“.

,,Шта да кажемо о Пресветој Богородици? Довољно је рећи да је она часнија од Херувима и неупоредиво славнија од Серафима. Довољно је рећи да нико такву слободу нема као она пред Богом живим. Довољно је рећи да је Бог управо њу одабрао да буде смјестилиште несмјестивога Бога.
И зато Пресвета Богородица у животу сваког Хришћанина и у животу Цркве Христове има велику и одлучујућу улогу“. – бесједио је прота Никола.

Прота Никола је рекао да нас посјета ове чудотворне иконе подсјећа и сусреће са истинским циљем нашега живота, а то је заједница са живим Богом:

,,Зато је Син њен и Син Божији и Бог њен, подарио да се њен лик и њено присуство огледа и на видљив начин у чудесима многих и бројних икона које су само Богу познате колико и на којим све мјестима, којим све начинима се та Божанска благодат излива на њен свети лик.
Тако ћемо се и ми овога јутра и ових дана ако Бог да сабирати око лика Пресвете Богородице која ће опет умекшати наша зла срца и која ће нам опет и опет рећи и подсјетити нас који је то циљ нашега живота“.

У другом дијелу бесједе прота Никола је нагласио да Бог никад није одустао од људског рода и да долазак ове иконе јасно показује да нас Бог не заборавља и бескрајно воли:

,,И кад смо погријешили и кад смо одступили од Бога, Он није одустао од нас, није одступио од нас. Зато долазак ове иконе показује да Бог ма колико овај свијет одступио од њега Он није одступио од нас. Ма колико ми заборавили заповјести Божије, Бог није заборавио нас. Ма колико заборавили да призивамо име Божије и да често призивамо имена многих других људи, који нам не могу помоћи. Бог није заборавио нас и наша имена. Ма колико се ми клањали духу овога свијета, духу пролазности, смрти и пропадљивости и митовима разним овога свијета који нас заводе за голеш планином – Господ човјекољубиви није одустао од нас“.

Он се посебно осврнуо и на многе саобраћајне несреће које односе младе животе у Црној Гори, као и на многе болести које народ носи, истакавши да

ова икона долази у овоме часу да нас чува од свих видљивих и невидљивих непријатеља и да излива своје миро на сваку болесну душу:

,,Ова икона долази и да нас помилује. Наши друмови су постали нова ратишта која односе многе младе животе и не можемо више да поднесемо свакога дана, чујемо како се младост наша односи и одлази са наших друмова.Дошла је ова икона да се и за то Богу помолимо, да нас сачува, да нас укријепи, да нас мири, да и ми нађемо мира у свему ономе што радимо, да не изазивамо судбину, али да нас чува од свих видљивих и невидљивих непријатеља“.

,,Долази ова икона у овоме часу, излива своје миро на сваку болесну душу. Болнице су нам препуне болесника свакога дана. Не можемо да стижемо, да читамо молитве да дијелимо козлаце. Колико је онколошких болесника од дјеце па до старих људи? Дошла је да се и за то Богу помолимо да олакша онима којима је Бог попустио ту болест, да им буде на спасење, на живот вјечни, на Царство Небеско. Али дошла је и да здравима дарује здравље и да у том здрављу знамо да живимо. Не знамо да живимо кад нам Бог да све. Онда смо пуни мржње. Пуни зависти, пуни некаквих жеља. Не знамо шта ћемо сами са собом. И нормално да Бог попушта болести јер нема другога начина да нас спаси“. – закључио је прота Никола.

Он је затим пожелио да Господ утјеши својом истинском и правом утјехом све људе који пате, који тугују, који страдају:

,,И нека би заиста Пресвета Богородица била свима нама заступница пред Богом живим, да се и ми, спасимо да нађемо утјеху, да сви они који пате, који тугују, који страдају, да их Господ утјеши својом утјехом, не нашим безвезним неким ријечима и флоскулама које су постале ето тако реда ради, него оном истинском утјехом. Да им пошаље Утјешитеља, Духа Светога, да свима болеснима дарује исцјељење и да дарује снагу да изнесу болести, јер није свака болест на смрт, него је болест исто ту да се пројави сила Божија“.

,,Ако нам је Господ дао здравље, нека нас утврди у том здрављу, да том здрављу дода и свако добро и да свима нама учини да будемо синови Божији, да нас Бог препозна, да волимо и љубимо једни друге, љубећи Бога и Пресвету Богородицу“. – поручио је на крају протојерej Никола Пејовић.

Прота Никола је на крају изразио велику благодарност свима присутнима, међу којима је издвојио господина Сергеја Фомина и његову породицу у којој се пројавила ова чудотворна икона и који су својом љубављу и својом жртвом учинили да се њена милост и љубав излију на све стране свијета. Прота

Никола је такође заблагодарио и нашем прослављеном кошаркашу и добротвору Николи Миротићу са његовом супругом Нином који су учинили да се својом љубављу, иницијативом и организацијом донесе из Русије ова чудотворна икона поново у Црну Гору.

Борис Мусић

